

vort Vedkommende have ikke ifinde at nedlægge det kongelige Theater, vi have ifinde at stille det paa et saadant frit Standpunkt, at det kan komme til at virke overensstemmende med dets Kunstneres og dets Kunstvenners eget velforstaede Lær. Da der er Tale om at slaae ihjel og at nedlægge, skal jeg tillade mig at gjøre den Bemærkning, at der aldrig i en Stad som Kjøbenhavn vil blive Tale om at nedlægge en Anstalt som det kongelige Theater. Det er blevet til en daglig Livsformodenhed, der ligesaa lidt kan undværes, som andre Livsformodenheder, og der vil derfor altid blive Tale om at opretholde Noget, som i det Mindste ligner det kongelige Theater, men hvad der derimod ikke behøver at blive Tale om, er, at en saadan Anstalt udtryffeligt for mange kommende Tider skal kræve et saadant Tilskud af 50,000 Rd. ud af Statskassen. Vi ere fra vort Standpunkt opfordrede til ogsaa at see paa en anden Side af Sagen. I de Hundrede Aar, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgfreds (Hall) omtalte, hvori det kongelige Theater havde faaet Tilskud fra Statskassen eller Hoffkassen, hvad man nu vil kalde det, har der ikke været en saa stor Befolkning som den, der nu er, og der har ikke været andre Theatre ved Siden af. De andre Theatre, der nu bestaae ved Siden af, og bestaae under høist ugunstige Vilkaar, udvilde ogsaa Kunstnere, og skulle vi nu række vor Haand til at oprette en Kasteforskjel imellem Kunstnerne her i Kjøbenhavn, hvoraf den ene Slags seer haant ned paa de andre og kalder sig kongelige Kunstnere, medens de andre derimod ere private Kunstnere? Er dette overensstemmende med Tidsalderen, naar man dog alligevel fra disse Theatre, hvor man maa indskrænke sig til de allerfletteste Stykker, seer fortrinlige Skuespillere komme frem? Er det passende for os i vore Dage at gjøre det, og er det passende for os at slaae en Tilstand fast, hvorved vi opretholde en saadan Forskjel? Ingenlunde! Vilde man fra Justitsministeriets Side paa en fornøftig Maade begrænde de Privilegier, der blive givne de forskellige Theatre her i Kjøbenhavn, saaledes at man forbeholdte Berettigelsen til at opføre de forskellige

Stykker paa de forskellige Theatre og ikke fastede alt det Daarlige hen til den private Virksomhed, men forbeholdt alt det Gode for sig selv, var der Mulighed for, at alle disse Kunstarter kunde bestaae her i Kjøbenhavn ved Siden af hinanden og tildeels uden noget Tilskud fra Statskassens Side. Jeg har allerede gengang omtalt, at den musikalske Virksomhed her i Hovedstaden har naaet en saadan Udvikling, at der ikke er den allerringeste Grund til at opretholde et Capel og en stor Besætning af musikalske Kræfter ved det kongelige Theater. Det maa være freedet saa vidt frem, at det kan bestaae ved mere eller mindre privat Selvvirksomhed. Jeg skal ikke gaae ind paa at udvilde, hvor overordentlig det besværer baade Theaterkassen at antage disse hurtig opbrugte Kræfter, og tillige hvorledes det, som anvendes derpaa, gaaer ud over Antagelsen af de egentlige sceniske Skuespillere. — Jeg skal ikke indlade mig paa at svare de ærede Talere fra Beile Ant Berg og Carlsten, dem skal jeg aldeles forbigaae ved denne Leilighed, idet Andre have svaret dem, og fordi det, de have fremført, efter min Mening ikke giver mig Anledning til at udtale mig derom. — Inden jeg slutter, vil jeg dog endnu engang lægge det ærede Thing paa Hjerte, hvad det er, der i denne Samling forelægges os, som Udbytte af den nedsatte Commission. Det er, at Rigsdagen ved en Lovgivningsact skal binde sig til en saadan Anstalt for en uoverskuelig Fremtid, samt at den paa samme Tid skal give sit Minde til at blande Byggeforetagendet ind i Sagen og paa den Maade maastee knytte denne Bevilgning endnu fastere ved et andet udenfor vor Myndighed liggende Baand, saaledes, at vi aldrig mere kunne komme hørt fra den. Det er den finansielle og constitutionelle Side af denne Sag, som jeg beder Dem ikke tabe af Sigte, naar de stemme over Mindretallets Forslag.

J. Nec: Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, har atter idag her gjentaget, at Musikken her i Landet, og specielt i Kjøbenhavn, staaer paa et saa høit Standpunkt, at det ikke er nødvendigt, at Staten støtter den, og han har i forrige Møde, som Bevis her-